Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►**B**

SMERNICA RADY

z 20. januára 1976

o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa plnenia určitých spotrebiteľsky balených výrobkov podľa hmotnosti alebo objemu

(76/211/EHS)

(UL L 46 , 21.2.1976, str. 1)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**M1**	Smernica Komisie z 28. septembra 1978,	L 311	21	4.11.1978

▼B

SMERNICA RADY

z 20. januára 1976

o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa plnenia určitých spotrebiteľsky balených výrobkov podľa hmotnosti alebo objemu

(76/211/EHS)

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva a najmä na jej článok 100,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Zhromaždenia ([1]),

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ([2]),

keďže vo väčšine členských štátov sú podmienky uvádzania výrobkov v spotrebiteľských baleniach do obehu predmetom kogentnej právnej úpravy, ktoré sa medzi jednotlivými členskými štátmi líšia, čím sa brzdí obchod s týmito spotrebiteľskými baleniami; keďže tieto predpisy sa musia zosúladiť;

keďže kvôli správnej informovanosti spotrebiteľov sa musí ustanoviť spôsob vyznačovania menovitej hmotnosti alebo menovitého objemu na spotrebiteľských obaloch výrobkov v spotrebiteľskom balení;

keďže je taktiež nevyhnutné stanoviť dovolené záporné odchýľky obsahu spotrebiteľských balení a keďže sa musí stanoviť referenčná metóda umožňujúca jednoduchú kontrolu toho, či spotrebiteľské balenia vyhovujú príslušným ustanoveniam;

keďže článok 16 smernice Rady 71/316/EHS z 26. júla 1971 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o spoločných ustanoveniach pre meradlá a metódy metrologickej kontroly ([3]), naposledy zmenenej a doplnenej Aktom o pristúpení ([4]), stanovuje, že zosúladenie požiadaviek pre uvádzanie na trh určitých výrobkov, najmä čo sa týka merania a označovania množstva v spotrebiteľských baleniach, môže byť riešená samostatnými smernicami;

keďže príliš rýchle zmeny prostriedkov na stanovovanie množstva ustanovených vnútroštátnymi právnymi predpismi a zavedenie nových systémov kontroly, ako aj prijatie nového meracieho systému by mohlo predstavovať ťažkosti pre niektoré členské štáty a keďže pre tieto členské štáty musí byť stanovené prechodné obdobie; keďže však tieto opatrenia nesmú brániť vnútornému obchodu v spoločenstve s výrobkami, ktorých sa to týka, a nesmú zhoršovať zavádzanie smernice v ostatných členských štátoch,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Táto smernica sa týka výrobkov v spotrebiteľských baleniach s výnimkou tých, na ktoré sa vzťahuje smernica Rady 75/106/EHS z 19. decembra 1974 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, týkajúcich sa plnenia určitých kvapalín do hotových obalov podľa objemu ([5]) a určených na predaj v konštantných jednotkách menovitých množstiev, ktoré:

— sú rovné hodnotám vopred určeným tým, kto ich zabalil,

— sú vyjadrené v jednotkách hmotnosti alebo objemu,

— nie sú menšie ako 5 g alebo 5 ml a nie sú väčšie ako 10 kg alebo 10 l.

([1]) Ú. v. ES C 48, 25.4.1974, s. 21.
([2]) Ú. v. ES C 109, 19.9.1974, s. 16.
([3]) Ú. v. ES L 202, 6.9.1971, s. 1.
([4]) Ú. v. ES L 73, 27.3.1972, s. 14.
([5]) Ú. v. ES L 42, 15.2.1975, s. 1.

▼B

Článok 2

1) Spotrebiteľské balenie podľa tejto smernice je kombinácia výrobku a samostatného obalu, v ktorom je výrobok zabalený.

2) Výrobok je spotrebiteľsky zabalený, ak je umiestnený do obalu akéhokoľvek druhu bez prítomnosti kupujúceho a množstvo výrobku obsiahnutého v obale má vopred určenú hodnotu a nemôže byť zmenené bez otvorenia alebo bez badateľnej zmeny obalu.

Článok 3

1. Značkou EHS špecifikovanou v časti 3.3 prílohy I môžu byť označené len tie spotrebiteľské balenia, ktoré vyhovujú tejto smernici a jej prílohe I.

2. Musia podliehať metrologickej kontrole za podmienok stanovených v prílohe I, časť 5 a v prílohe II.

Článok 4

1. Všetky spotrebiteľské balenia, na ktoré sa vzťahuje článok 3, musia mať podľa prílohy I vyznačený údaj o hmotnosti alebo objeme obsahu výrobku, ktorý sa označuje ako „menovitá hmotnosť“ alebo „menovitý objem“.

2. Spotrebiteľské balenia obsahujúce kvapalné výrobky musia byť označené ich menovitým objemom a spotrebiteľské balenia obsahujúce iné výrobky musia byť označené ich menovitou hmotnosťou, s výnimkou keď obchodná prax alebo národné predpisy to stanovujú inak a keď sú rovnaké vo všetkých členských štátoch alebo keď sú pravidlá spoločenstva opačné.

3. Ak obchodná prax alebo národné predpisy nie sú rovnaké vo všetkých členských štátoch pre určitú skupinu výrobkov alebo pre určitý druh spotrebiteľského balenia, tieto spotrebiteľské balenia musia obsahovať minimálne metrologickú informáciu zhodnú s obchodnou praxou alebo národnými predpismi platnými v krajine určenia.

4. Ak Spojené kráľovstvo a Írsko o to požiadajú, až do skončenia prechodného obdobia, počas ktorého je povolené v spoločenstve používanie mier v britských jednotkách, uvedených v prílohe II smernice Rady 71/354/EHS z 18. októbra 1971 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa jednotiek merania ([1]), zmenenej a doplnenej Aktom o pristúpení, vyznačenie menovitej hmotnosti alebo menovitého objemu obsahu vyjadreného v jednotkách SI sústavy podľa časti 3.1 prílohy I tejto smernice musí byť doplnené na ich území označením rovnocennej hodnoty v mierach britských jednotiek (UK), prepočítaných podľa nasledujúcich prepočítavacích faktorov:

1 g = 0,0353 ounces (avoirdupois),

1 kg = 2,205 pounds,

1 ml = 0,0352 fluid ounces,

1 l = 1,760 pints alebo 0,220 gallons.

Článok 5

Členské štáty nesmú odmietnuť, zakázať alebo obmedziť uvádzanie spotrebiteľských balení na trh, ktoré vyhovujú požiadavkám a skúškam stanoveným touto smernicou z dôvodov toho, že označenia týchto spotrebiteľských balení, stanovenie ich objemu alebo hmotnosti alebo metódy, podľa ktorých boli merané alebo skúšané, sa zhodujú s touto smernicou.

Článok 6

Zmeny a doplnky nevyhnutné z hľadiska prispôsobenia požiadaviek príloh I a II tejto smernice technickému pokroku musia byť prijaté postupom stanoveným v článkoch 18 a 19 smernice 71/316/EHS.

([1]) Ú. v. ES L 243, 29.10.1971, s. 29.

▼B

Článok 7

1. Členské štáty prijmú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 18 mesiacov od jej notifikácie. Ihneď o tom budú informovať Komisiu.

2. Odchylne od odseku 1 môžu Belgicko, Írsko, Holandsko a Spojené kráľovstvo odložiť uplatnenie tejto smernice vrátane jej príloh najdlhšie do 31. decembra 1979.

3. Počas obdobia, v ktorom smernica nie je v členskom štáte v účinnosti, tento členský štát nesmie použiť prísnejšie kontrolné opatrenia týkajúce sa množstva obsiahnutého v spotrebiteľských baleniach, na ktoré sa táto smernica vzťahuje, a pochádzajúcich z iných členských štátov, ako tie, ktoré boli v platnosti v čase prijatia tejto smernice.

4. Počas toho istého obdobia členské štáty, ktoré túto smernicu zaviedli, musia prijímať spotrebiteľské balenia pochádzajúce z tých členských štátov, ktoré uplatnili výnimku podľa odseku 2 tohto článku, ktorý je v súlade s časťou 1 prílohy I, aj keď neuvádzajú značku EHS uvedenú v časti 3.3 prílohy I, na rovnakom základe a za rovnakých podmienok ako prijímajú spotrebiteľské balenia, ktoré vyhovujú všetkým požiadavkám tejto smernice.

5. Ak sú spotrebiteľské balenia, vyrobené mimo spoločenstva, dovezené na územie spoločenstva do členského štátu, ktorý ešte nezaviedol smernicu podľa tohto článku, oprávnené úrady členského štátu určenia musia vykonať skúšky stanovené v prílohe I časť 5.

6. Členské štáty oznámia Komisii znenie základných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijmú v oblasti upravenej touto smernicou.

Článok 8

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

▼B

PRÍLOHA I

1. CIELE

Spotrebiteľské balenia, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, musia byť zhotovené tak, aby spĺňali tieto požiadavky:

1.1. skutočný obsah nesmie byť v priemere nižší ako menovité množstvo;

1.2. podiel spotrebiteľských balení so zápornou odchýlkou väčšou, ako je dovolená záporná odchýlka stanovená v 2.4, musí v dávke spotrebiteľských balení spĺňať požiadavky skúšok špecifikovaných v prílohe II;

1.3. žiadne spotrebiteľské balenie so zápornou odchýlkou väčšou ako dvojnásobok dovolenej zápornej odchýlky uvedenej v tabuľke v 2.4 nesmie niesť značku EHS podľa 3.3.

2. VYMEDZENIE POJMOV A ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

2.1. Menovité množstvo (menovitá hmotnosť alebo menovitý objem) obsahu spotrebiteľských balení je hmotnosť alebo objem vyznačený na spotrebiteľskom balení; t. j. množstvo výrobku, ktoré má spotrebiteľské balenie obsahovať.

2.2. Skutočný obsah spotrebiteľského balenia je množstvo (hmotnosť alebo objem) výrobku, ktoré v skutočnosti obsahuje. Vo všetkých operáciách na kontrolu množstiev výrobkov vyjadrených v jednotkách objemu, hodnota, ktorú zaberá skutočný obsah, musí byť meraná pri alebo korigovaná na teplotu 20^0 C, a to bez ohľadu na to, pri akej teplote sa vykonáva balenie alebo kontrola. Toto pravidlo neplatí pre hlboko zmrazené alebo mrazené výrobky, ktorých množstvo je vyjadrené v jednotkách objemu.

2.3. Záporná odchýlka spotrebiteľského balenia je množstvo, o ktoré je skutočný obsah spotrebiteľského balenia nižší ako menovité množstvo.

▼M1

2.4. Dovolená záporná odchýlka obsahu spotrebiteľského balenia sa určuje podľa nižšie uvedenej tabuľky:

Menovité množstvo Qn v gramoch alebo mililitroch	Dovolená záporná odchýlka	
	v % z Qn	v g alebo ml
od 5 vrátane, do 50	9	—
od 50 do 100	—	4,5
od 100 do 300	4,5	—
od 200 do 300	—	9
od 300 do 500	3	—
od 500 do 1 000	—	15
od 1 000 do 10 000	1,5	—

Pri použití tabuľky, hodnoty dovolených záporných odchýliek vyjadrených v %, prepočítané na jednotky hmotnosti alebo objemu, sa zaokrúhľujú na najbližšiu desatinu gramu alebo mililitra.

▼B

3. NÁPISY A ZNAČKY

Všetky spotrebiteľské balenia vyrobené podľa tejto smernice musia mať na spotrebiteľskom obale pripevnené nezmazateľné, za bežných podmienok vystavovania tovaru ľahko čitateľné a viditeľné označenia, obsahujúce tieto údaje:

▼M1

3.1. menovité množstvo (menovitá hmotnosť alebo menovitý objem), vyjadrené v kilogramoch, gramoch, litroch, centilitroch alebo mililitroch, a vyznačené číslicami vysokými najmenej 6 mm, ak menovité množstvo je vyššie ako 1 000 g alebo 100 cl; vysokými 4 mm, ak je menovité množstvo rovné alebo menej ako 1 000 g alebo 100 cl a viac ako 200 g alebo 20 cl, vysokými 3 mm, ak je menej ako 200 g alebo 20 cl a viac ako 50 g alebo 5 cl, vysokými 2 mm, ak je rovné a menšie ako 50 g alebo 5 cl, doplnené symbolom použitej mernej jednotky alebo, kde je to primerané, názvom jednotky podľa smernice 71/354/EHS, naposledy zmenenej a doplnenej smernicou 76/770/EHS.

Označovanie v imperiálnych jednotkách má byť písmenami a číslicami, ktorých rozmery nie sú väčšie ako príslušné označenie v SI sústave;

▼B

3.2. značku alebo nápis umožňujúci oprávnenému úradu zistiť toho, kto výrobok zabalil, alebo osobu, ktorá nariadila balenie, alebo dovozcu v spoločenstve;

3.3. malé „e“, najmenej 3 mm vysoké, umiestnené na tom istom mieste ako označenie menovitej hmotnosti alebo menovitého objemu, ktorým výrobca alebo dovozca zaručuje, že spotrebiteľské balenie spĺňa požiadavky tejto smernice.

Toto písmeno sa musí zhodovať so vzorom na nákrese v časti 3 prílohy II smernice 71/316/EHS.

Článok 12 posledne menovanej smernice platí s príslušnými zmenami.

4. ZODPOVEDNOSŤ PREVÁDZKOVATEĽA BALIARNE ALEBO DOVOZCU

Prevádzkovateľ baliarne alebo dovozca sú zodpovední za to, aby spotrebiteľské balenia spĺňali požiadavky tejto smernice.

Množstvo výrobku v spotrebiteľskom balení (alebo balené množstvo), ktoré sa označuje ako „skutočný obsah“, musí byť merané alebo kontrolované podľa hmotnosti alebo objemu na zodpovednosť prevádzkovateľa baliarne alebo dovozcu. Meranie alebo kontrola sa musí vykonať úradne overenými meradlami vhodnými na tento účel.

Kontrola môže byť vykonaná vzorkovaním.

Ak sa nemeria skutočný obsah, prevádzkovateľ baliarne musí vykonať kontrolu takým spôsobom, aby obsah zodpovedal vyznačeným údajom o množstve.

Táto požiadavka sa považuje za splnenú, ak prevádzkovateľ baliarne vykoná prevádzkovú kontrolu spôsobom uznaným oprávnenými úradmi členského štátu a ak uchováva dokumenty obsahujúce výsledky týchto kontrol u týchto orgánov za účelom potvrdenia toho, že toto skúšanie, spolu s príslušnými nevyhnutnými korekciami a nastavením, bolo správne a presne vykonané.

V prípade dovozu zo štátov, ktoré nie sú štátmi EHS, dovozca môže namiesto merania a kontroly predložiť dôkaz o tom, že vlastní všetky potrebné záruky, ktoré mu umožňujú splnenie tejto zodpovednosti.

V prípade výrobkov, ktorých množstvá sú vyjadrené v jednotkách objemu, sa podmienky merania a kontroly považujú za splnené, ak sa v čase plnenia spotrebiteľského balenia použilo meradlo zodpovedajúce príslušnej smernici za podmienok stanovených v tejto smernici.

▼M1

5. KONTROLY VYKONANÉ PRÍSLUŠNÝMI ORGÁNMI V PREVÁDZKACH TOHO, KTO BALÍ ALEBO DOVÁŽA, ALEBO NÍM URČENÉHO ZÁSTUPCU.

Preverenie toho, či spotrebiteľské balenia vyhovujú požiadavkám tejto smernice, sa vykonáva príslušnými úradmi členských štátov odberom vzoriek v prevádzke toho, kto balí, alebo ak to nie je možné, v prevádzke toho, kto dováža, alebo ním určeného zástupcu v spoločenstve.

Táto štatistická kontrola vzoriek sa vykoná podľa uznaných metód kontroly kvality. Jej účinnosť má byť porovnateľná s účinnosťou referenčnej metódy špecifikovanej v prílohe II.

Čo sa týka kritérií minimálneho prijateľného obsahu, vzorkovací plán použitý členským štátom je považovaný za porovnateľný s tým, ktorý je odporúčaný v prílohe II, ak na osi x sa bod 0,1 kalibračnej krivky prvého plánu (pravdepo-

▼**M1**

dobnosť prijateľnosti dávky = 0,10) odchyľuje o menej ako 15 % od príslušného bodu na osi y kalibračnej krivky vzorkovacieho plánu odporúčaného v prílohe II.

Čo sa týka kritérií na výpočet priemeru na základe štandardnej odchýlky, vzorkovací plán použitý členským štátom je považovaný za porovnateľný s plánom odporúčaným v prílohe II, ak sa berie do úvahy kalibračná krivka z dvoch plánov, ktorých os y

$\frac{Q_n - m}{s}$ (1), bod 0,1 na osi y krivky prvého plánu (pravdepodobnosť prijateľnosti dávky = 0,10) sa odchyľuje o menej ako 0,05 od osi x príslušného bodu krivky vzorkovacieho plánu odporúčaného v prílohe II.

▼**B**

6. ĎALŠIE KONTROLY VYKONANÉ OPRÁVNENÝMI ÚRADMI

Táto smernica nesmie zabrániť žiadnemu skúšaniu, ktoré môžu vykonať oprávnené úrady členských štátov na ľubovolnej úrovni uvádzania na trh, najmä na účely preverenia toho, že spotrebiteľské balenia spĺňajú požiadavky tejto smernice.

Článok 15 ods. 2 smernice 71/316/EHS platí s príslušnými zmenami.

(1) m = skutočná stredná hodnota dávky

▼**M1**

PRÍLOHA II

Táto príloha stanovuje spôsob referenčnej metódy na štatistické skúšanie dávok spotrebiteľských balení s cieľom preverenia splnenia požiadaviek článku 3 smernice a 5. časti jej prílohy I.

1. POŽIADAVKY NA MERANIE SKUTOČNÉHO OBSAHU SPOTREBITEĽSKÝCH BALENÍ

   Skutočný obsah spotrebiteľských balení sa môže zisťovať priamo prostredníctvom váhových meradiel alebo objemových meradiel, alebo v prípade kvapalín nepriamo vážením spotrebiteľského balenia výrobku a meraním jeho špecifickej hmotnosti.

   Nezávisle od použitej metódy, chyba merania skutočného obsahu spotrebiteľského balenia nesmie byť väčšia ako jedna pätina dovolenej zápornej odchýlky menovitého množstva spotrebiteľského balenia.

   Spôsob stanovenia skutočného obsahu spotrebiteľského balenia môže byť predmetom vnútroštátnych zákonov každého členského štátu.

2. POŽIADAVKY NA KONTROLU DÁVOK SPOTREBITEĽSKÝCH BALENÍ.

   Kontrola spotrebiteľských balení sa vykonáva na základe odberu vzoriek a má dve časti:

   — kontrola, ktorá sa týka skutočného obsahu každého samostatného spotrebiteľského balenia vo vzorke,

   — ďalšia kontrola sa týka priemerného skutočného obsahu spotrebiteľských balení vo vzorke.

   Dávka spotrebiteľských balení je vyhovujúca, ak výsledky oboch týchto kontrol spĺňajú kritériá na prijatie.

   Pri každej z týchto skúšok sú dva spôsoby odberu vzoriek:

   — jeden na nedeštrukčné skúšanie, t. j. skúšanie, pri ktorom sa obal neporuší,

   — ďalší na deštrukčné skúšanie, t. j. skúšanie, pri ktorom sa poruší alebo otvorí obal.

   Z ekonomických a praktických dôvodov sa deštrukčné skúšanie má obmedziť na absolútne nevyhnutné minimum; je menej účinné ako nedeštrukčné skúšanie.

   Deštrukčné skúšanie sa má používať len vtedy, keď nedeštrukčné skúšanie je nepraktické. Platí všeobecné pravidlo, že sa nemá používať pri dávkach tvorených menej ako 100 jednotkami.

   2.1. **Dávky spotrebiteľských balení.**

   2.1.1. Dávku tvoria všetky spotrebiteľské balenia s rovnakým menovitým množstvom toho istého druhu a z tej istej výroby, zabalené na tom istom mieste, určené na kontrolu. Veľkosť dávky je limitovaná množstvami stanovenými nižšie.

   2.1.2. Ak sa spotrebiteľské balenia kontrolujú na konci baliacej linky, dávka sa rovná najvyššiemu hodinovému výkonu baliacej linky bez akéhokoľvek ohraničenia veľkosti dávky.

   V iných prípadoch sa dávka ohraničuje na 10 000.

   2.1.3. Pre dávky menšie ako 100 spotrebiteľských balení sa v prípade nedeštrukčného skúšania podrobuje skúške 100 %.

   2.1.4. Pred vykonaním skúšok podľa 2.2. a 2.3. sa náhodným spôsobom vyberie dostatočný počet spotrebiteľských balení z dávky, aby bolo možné vykonať skúšku vyžadujúcu väčšiu vzorku.

   Na ďalšie skúšky sa potrebná vzorka vyberá náhodným spôsobom z prvej vzorky a označí sa.

   Úkon označenia sa vykoná pred začatím meracích úkonov.

   2.2. **Kontrola skutočného obsahu spotrebiteľského balenia.**

   Najnižší prípustný obsah sa vypočíta odčítaním dovolenej zápornej odchýlky zodpovedajúcej príslušnému obsahu od menovitého množstva spotrebiteľského balenia.

   Spotrebiteľské balenia v dávke so skutočným obsahom menším, ako je najnižší prípustný obsah, je nevyhovujúce.

▼M1

2.2.1. *Nedeštrukčné skúšanie*

Nedeštrukčné skúšanie sa vykoná podľa dvojitého vzorkovacieho plánu v tabuľke uvedenej nižšie:

Prvý počet spotrebiteľských balení na skúšanie sa rovná počtu jednotiek v prvej vzorke, určených podľa plánu:

— ak počet nevyhovujúcich jednotiek nájdených v prvej vzorke je nižší alebo rovný prvému kritériu na prijatie, dávka sa považuje za vyhovujúcu podľa tejto skúšky,

— ak počet nevyhovujúcich jednotiek nájdených v prvej vzorke je rovný alebo väčší ako prvé kritérium na zamietnutie, dávka sa zamieta,

— ak počet nevyhovujúcich jednotiek nájdených v prvej vzorke je medzi prvým kritériom na prijatie a prvým kritériom na zamietnutie, podrobí sa skúške druhá vzorka, počet jednotiek je určený v pláne.

Nevyhovujúce jednotky nájdené v prvej a druhej vzorke sa sčítajú a:

— ak je súčet nevyhovujúcich jednotiek nižší alebo rovný druhému kritériu na prijatie, dávka sa považuje za vyhovujúcu podľa tejto skúšky,

— ak je súčet nevyhovujúcich jednotiek vyšší alebo rovný druhému kritériu na zamietnutie, dávka sa zamieta.

Vzorka	Počet nevyhovujúcich spotrebiteľských balení		Počet jednotiek v dávke		
	Poradové číslo	Počet	Kumulovaný počet	Počet na prijatie	Počet na odmietnutie
od 100 do 500	1.	30	30	1	3
	2.	30	60	4	5
od 501 do 3 200	1.	50	50	2	5
	2.	50	100	6	7
od 3 201 a viac	1.	80	80	3	7
	2.	80	160	8	9

2.2.2. *Deštrukčné skúšanie*

Deštrukčné skúšanie sa vykoná podľa jednoduchého vzorkovacieho plánu uvedeného nižšie a môže sa použiť len na dávky s počtom jednotiek 100 a vyššie.

Počet kontrolovaných spotrebiteľských balení sa rovná 20,

— ak počet nevyhovujúcich jednotiek nájdených vo vzorke je nižší alebo rovný kritériu na prijatie, dávka sa považuje za vyhovujúcu.

— ak počet nevyhovujúcich jednotiek nájdených vo vzorke je rovný alebo väčší ako kritérium na zamietnutie, dávka sa zamieta.

Počet jednotiek v dávke	Počet jednotiek vo vzorke	Počty na	
		prijatie	zamietnutie
Bez ohľadu na počet (≥ 100)	20	1	2

▼B

2.3. **Stanovenie priemerného skutočného obsahu jednotlivých spotrebiteľských balení podľa dávok**

2.3.1. Dávka spotrebiteľských balení sa považuje za vyhovujúcu tejto skúške, ak priemerná hodnota $\bar{x} = \frac{\sum x_i}{n}$ skutočných obsahov xi z celkového počtu n spotrebiteľských balení jednej vzorky je vyššia ako hodnota:

$$Q_n - \frac{s}{\sqrt{n}} \cdot t_{(1-\alpha)}$$

▼B

V tomto vzorci je:

Qn = menovitá hmotnosť spotrebiteľského balenia,

n = počet spotrebiteľských balení vo vzorke určenej na túto skúšku,

s = odhad smerodajnej odchýlky skutočných obsahov dávky,

$t(1-\alpha)$ = faktor neurčitosti Studentovho kritéria, závislý od stupňov voľnosti $v = n - 1$ a od faktora pravdepodobnosti $(1-\alpha) = 0{,}995$.

2.3.2. Symbolom xi sa označuje výsledok merania skutočného obsahu i-tého kusu vzorky z celkového počtu n, tak sa získa:

2.3.2.1. priemerná hodnota skutočného obsahu vzorky pomocou rovnice

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}$$

2.3.2.2. odhad smerodajnej odchýlky s sa vypočíta pomocou týchto hodnôt:

— suma štvorcov jednotlivých meraní: $\sum_{i=1}^{i=n}(x_i)^2$

— štvorec sumy jednotlivých meraní: $\left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$

a potom $\frac{1}{n}\left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$ — korigovaný súčet:

$$SC = \sum_{i=1}^{i=n}(x_i)^2 - \frac{1}{n}\left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$$

— odhad koeficientu variability: $v = \frac{SC}{n-1}$

odhad smerodajnej odchýlky: $s = \sqrt{v}$

2.3.3. Prijatie alebo zamietnutie dávky spotrebiteľských balení na základe stanovenia priemernej hodnoty:

2.3.3.1. Počty pre nedeštrukčné skúšanie

Počet jednotiek v dávke	Počet jednotiek vo vzorke	Počty pre	
		prijatie	zamietnutie
od 100 do 500 vrátane	30	$\bar{x} \geq Q_n - 0{,}503s$	$\bar{x} < Q_n - 0{,}503s$
> 500	50	$\bar{x} \geq Q_n - 0{,}379s$	$\bar{x} < Q_n - 0{,}379s$

2.3.3.2. Počty pre deštrukčné skúšanie

Počet jednotiek v dávke	Počet jednotiek vo vzorke	Počty pre	
		prijatie	zamietnutie
bez ohľadu na počet (≥ 100)	20	$\bar{x} \geq Q_n - 0{,}640s$	$\bar{x} < Q_n - 0{,}640s$